

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fölszólalások intézendők.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Allamcsiny Ausztriában.

Pécs, 1899. július 14.

Méltó föltűnést keltett politikai körökben, hogy Széll Kálmán a szabadságra bocsátott parlament kapuit ugyanazzal a lakattal látta szükségesnek bezárni, a melyet tavaly Bánffy báró alkalmazott. Az ischli klauzula büntudatával terhelt Bánffytól érthető dolog volt, hogy az országgyűlést királyi kéziratral napoltatta el, nehogy a titoknak idő előtt való kipattanása esetén az önmagát elnapolt országgyűlés husz képviselő kíváratára nyomban megkezdhesse az ostromot ellene. De hogy mi szüksége volt Széll Kálmánnak az elnapoló királyi kéziratra, mikor a kiegyezés egészen tető alatt van, arra a helyes feleletet igazán bajos megtalálni.

De hát tavaly, mikor Bánffy báró ugyanilyen királyi kéziratot eszközölt ki, vajjon volt-e ember, aki meg tudta volna mondani teljes bizonyossággal, hogy ez mire való volt? Csak annyit tudott mindenki, hogy az egész mögött valami titok lappang s ez készteti a kormányt arra, hogy magát az országgyűlés időelőtti összeülése ellen biztosítsa. Ugyanilyen titoknak kell lappangania most is a királyi elnapolás mögött, mert ok nélkül semmi sem történik a világon, de különösen a politikában nem.

Nos hát a bécsi politikai körökben már régóta rebesgetik ezt a titkot, amely a legutóbbi napokban már a nyilvánosság elé is utat tört magának. A „Memorial Diplomatique” című bécsi komoly politikai hetilap, mely értesüléseit mindig a legkitűnőbb forrásokból szokta nyerni, azt írja ugyanis, hogy *Ausztriában államcsiny van készülöben*. Állítólag császári rendelettel el akarják törölni az egész eddigi osztrák alkotmányt s új, kényelmesebb kormányzati formát szándékoznak életbeléptetni. Thun gróf meg akarja valósítani az ő politikai ideálját, a föderatív Ausztriát, a melyben minden tartomány külön törvényhozással bírna s a birodalom központi képvisellete nem a választók által oda küldött képviselőkkel, hanem a tartományi törvényhozások delegáltjaiból alakulna.

Hogy az osztrák birodalom közjogi alkatának előbb-utóbb ide kell kilyukadnia, az a viszonyok fejlődéséből ítélve kétségtelen; de szintoly kétségtelen az is, hogy ennek nem szabad egyoldalú császári rendelettel keresztülvitnie s hogy Magyarország közjogi viszonya a föderatív Ausztriával szemben nem maradhat meg ugyanazon az alapon, a melyen be van rendezve az egységes parlamenti alkotmánnyal berendezett Ausztriával szemben.

Az az okoskodás, hogy az osztrák alkotmány a császár ajándéka lévén, azt a császár tetszés szerint vissza is veheti vagy változtathatja, csak a gyöngébbek megtévesztésére való. Mert még ha tisztán önkényes ajándéknak tekintjük is az osztrák alkotmányt, a legegyszerűbb jogi fogalmak szerint is az ajándékozó már nem rendelkezhetik egyoldalúan az ajándék tárgyával, hanem kötve van azokhoz a föltételekhez, a melyeket az ajándékozási szerződésben megállapított.

Az osztrák császár az általa ajándékozott alkotmányban csak a 14-ik §-ban kötött ki egyoldalú rendelkezési jogot magának az ott szabályozott korlátozással, a mely rendelkezési jog az alkotmány megváltoztatására éppenséggel nem terjed ki, sőt az alkotmány megváltoztatásának joga ebben az alkotmányban határozottan a jelenlegi törvényhozásnak, vagyis a központi parlamentnek és az uralkodónak közös jogát képezi csak. Minden ezzel ellenkező alkotmányváltoztatás törvénytelen, jogtalan s mint ilyen, a legmélyebben érinti azt a közjogi berendezést is, a melyet a hatvanhetes kiegyezés ennek az alkotmánynak az alapján létesített Magyarország és Ausztria között.

Mert az sem áll ám egészen, hogy a mai osztrák alkotmány tisztán önkényes ajándéka az uralkodónak. Ennek az alkotmánynak az életbeléptetését Magyarország egyenesen kikötötte 1867-ben a kiegyezés alapföltételül, a miből önként következik, hogy az esetre, ha az uralkodó ezt az alapot önkényűleg, hatalomszóval megváltoztatja, utána dől az egész magyar kiegyezés is, amely arra alapítva van.

Sőt tovább megyünk s határozottan

vitatjuk, hogy még az esetben sem maradhatnánk meg a hatvanhetes közjogi berendezés keretei között, ha az osztrák alkotmányt az uralkodó a Reichsrathal egyetértőleg, tehát teljesen törvényes formában változtatná meg oly lényegesen, hogy az egységes központi Ausztria föderatív állammá alakulna át.

A hatvanhetes kiegyezésnek az alapeszméjét ugyanis az képezi, hogy Magyarország egyrészt és ő felsége többi örökös tartományai másrésztől külön, de megukban véve egy-egy önálló, egységes államot képeznek, a melyek közös szövetségi ügyeikre nézve mint ilyenek szerződnek egymással. Már most ha Ausztria megszűnik egységes állam lenni s maga is átalakul szövetséges állammá, amely a saját közös ügyeit is nem központi parlamentben, hanem egy közös szövetségi tanácsban intézi, akkor azoknak az ügyeknek az intézése, a melyek Magyarország és a központilag szervezte volt Ausztria között közöseknek lettek nyilvánítva, nem maradhat meg a régi formában, mert egyrészt egy egységes állam központi parlamentje, másrészt pedig a föderatív állam különböző törvényhozásainak szövetségstanácsa állnának egymással szemben. Ezek pedig további közös szervezetet egymás közt nem tarthatnának fenn, mert ehhez egyrészt az egyik állam törvényhozásának delegációja, a másik részről pedig a külön tartományi törvényhozások delegációjának delegációja lenne szükséges, ami államjogi képtelenség.

Annyi bizonyos, hogy a központi parlamenttel bíró egységes Ausztria teljesen lejártá magát, azt életre kelteni semmiféle államférfiúi lángész többé nem képes. Nem marad hát más hátra, mint vagy abszolút uralommal tartani fenn a központi kormányzatot, vagy átalakítani föderatív alkotmánnyal bíró szövetséges állammá.

Mindkét esetben azonban nemcsak régebbi alaptörvényeink szerint, de a hatvanhetes törvény értelmében is nem marad más hátra, mint az Ausztria és Magyarország közt létesített reáluniót átváltoztatni tiszta perszonál unióvá, ugyanazon uralkodó személyével és kölcsönös védelmi kötele-

Női zenekar

a NÁDOR-ban.

Ma pénteken, július 14-én és a következő napokon, a „NÁDOR” szálloda kávéházban

Nagy hangverseny

a híres budapesti

M. Rollinger női zenekara által

Florenza Aranka művezetése alatt.

A legújabb keringők, nyitányok, egyvelegek és nemzeti-zene kerülnek előadásra. — Kezdeté 8¹/₂ órákor. Belépti-díj nincs.

zetséggel, de az összes államügyeknek külön, egymástól független intézési módjával.

Abszolút Ausztriával a hatvanhetes törvény világos tiltó rendelete szerint a védelem ügyeinek közös intézésére nem szerződhetünk; föderatív állammal pedig közösségre nem szövetkezhetünk, mert ez csak állami különállásunk fölaldozásával s a konföderációba való beleolvadásunkkal lenne lehetséges. A tervezett osztrák államcsíny tehát mindenképpen csak a perszonál unióra vezethetne. Természetes, hogy mint mindig, mikor természetes és törvényes jogaink érvényesítéséről volt szó, most is a legerélyesebb harcra, a legszívósabb kitartásra lesz szükségünk, mert nem fog elmaradni a kísértés, sőt a hatalmas nyomás sem, hogy a jogföladásban most már a hatvanhetes lejtőn se állapodjunk meg, hanem egy hatalmas ugrással közeledjünk ismét a végleges beolvadás felé.

H i r e k.

Pécs, 1899. július 14.

Fürdői levél Pöstyénből.

Budapestről a nyugoti pályaudvaron felülve a 9 órai vonatra, elrobogunk Érsekújváron át Galántháig. Ott átszállunk a Trencsén-Rutkai vonatra, hogy a szomorú Lipótvár mellett, melybe a mi vonatunkkal is visznek Szolnokról 8 láncra fűzött keserves alakot, hogy az igazságszolgáltatásnak reájuk kimért vezeklés idejét kitöltsék — elhaladva úgy délután 4 órakor érkezünk Pöstyénbe.

Az ember messziről tekintve Pöstyént, mely élő fákkal van eltorlaszolva, szinte megdöbben, hogy nem is fürdőbe, hanem valami tót faluba vezet sorsa. Csak akkor látja az érkező, hogy valamelyes nagy forgalmu fürdőbe érkezett, midőn kiszáll és behalad a város felőli oldalra, a hol maga előtt látja a tenger fiakert, komfort- és omnibuszokat. Az idegen rögtön tájékozva lehet az omnibuszok felirataival, hogy erszénye szerint hová menjen. Az omnibuszokon ily felirások olvashatók: ez és az a szálló, a tisztviselők telepe, a Magánlakásokra stb. és 15 krért egyenesen lakására visznek minden ismeretlen tájékozatlan embert.

A lakásviszonyok itt különösek. A tájékozatlan embert kegyetlenül becsapják, de egy heti itteni tartózkodása után kiismeri magát, olcsón lakik és olcsón étkezik, csak hogy drágán fürdik.

Pöstyént 1894. évben a Vág vizárja majd úgy elmosta a földszinéről, mint egyszer Szegedet. Azóta a vasutól egyenesen be a fürdőig vezető ugynevezett »Erzsébet ut« nevű utca új házakból épült és egyúttal valamennyi kisebb-nagyobb egyes szobákból álló kis »Hotelnak« néz ki. Bérház valamennyi, hiszen az egész város a vendégekből él. Így tehát, ha a magánlakások omnibusza robog végig az utcán, a vendég akármelyik ház előtt megállhat és bizonynyal kap szállást, ha történetesen ott nem, a szomszédba bizonyos.

A szállásokat a városban hetenkint szokták fizetni, négy frttól kilenc forintig.

Maga a fürdő a Vágvizétől körül övezetten egy szigeten van. Csodálatos fürdő ez.

Ebben a fürdőben az iszap játsza a főszerepet. Nem csak itt használjuk különféle orvosi rendelet szerint, hanem a világ valamennyi részébe bádorgatásba küldöztetik a betegeknek drága pénzen, mint valami légmentesen elzárt huskivonatokat.

Fürdő sokféle van, tíz krtól kezdve egész hat frtig. Képelem, hogy csodálkoznak az én kedves pécsieim, hogy hat frtos fürdő is van. Igen az az ugynevezett Ferenc József fürdő, pazar kényelemmel és márvány kádakba helyezett iszappal, izasztó külön kabinokkal ellátott fejedelmi gyógyfürdő.

Ugy ezen árakhoz mért publikuma is van ennek a fürdőnek.

A katonaságból: van közlegénytől kezdve minden sarzsi, fel egész a fejedelmi rangig képviselve. Így például, legközelebb itt volt IV. Ferdinánd és Lipót Ferdinánd főherceg udvarával, hát még a sok tábornok, ezredes, őrnagy stb. és bizony nem kardcsörtetve, hegyesen lépkedve, hanem bot segítségével bicceve, halaványon, betegen.

Van ennek a fürdőnek még egy különös specialitása. Itt a legszegényebb beteg sem megy gyalog a fürdőbe és ki a fürdőből, hanem százsámra megy a betegeket ki és behordó gyalogos hintó.

Vizen, illetve a Vág hidján kell keresztül menni a fürdővendégnek, ezt pedig a derék dr. Fodor főorvos meg nem engedi, mert minden betegnek bizonyos óráig a fürdő után a kabinokban izzadnia kell, hazajövet pedig újra lefeküdni és izzadni, bizonyos megszabott óráig.

citromfák hűsében turbékoló szerelmeseknek és magyarázta nekik, hogy a szüzi erénynél nincsen boldogítóbb; a gonosz anyóka pedig tüzelte őket és oktalanságnak mondott minden erkölcsi szabályt. A jó tündér sok hajadonnak őrizte meg mirtuskoszoruját, a rossz tündér még többet posványba döntött. Mivel pedig a gonosz mindig ellensége volt a jónak és a gonosz kezdetől fogva hatalmasabb volt, mint a jó: a rossz tündér haragudott a jó tündérre és a hogy lehetett, üldözte őt.

* * *

Történt egyszer, hogy a jó tündér egy kiálló sziklán ülve gyönyörködött az alatta elterülő gazdag kilátásban. Nagyon szépnek találta a világot és boldog ábrándokban ringatta lelkét. Ringott a tündéri lélek, ringatózott, míg a szép test is szépen elaludt.

Észrevette ezt a gonosz tündér, fölku-szott és ravaszul a hátába került. Egy pillanatot... és a gyönyörű leányzó a mélybe zuhan, ha e pillanatban egy izmos kar föl nem tartóztatja szándékában. A kéz pedig, mely vállon ragadta, hathatós lehetett, mert a gonosz olyat sikoltott, hogy a szépséges alvó menten fölébredt. De a másik kéz egyidejűleg őt is fogta, hogy valahogy véletlenül a mélybe ne essék.

— Átkozott banya! most te még lefelé — szólt az ismeretlen; — de a szép

Annyi sántát, annyi mankós- és járnit nem tudó, kocsikban vitt beteget életemben soha sem láttam. Ilyen betegeknek a száma, nem számítva ide a kissé biccegőket, felmegy ez idő szerint 800-ra. A júliusi vendégek száma pedig a mai napig 2600.

A gróf Erdődiek tulajdonát képező pöstyéni fürdő jelenlegi bérője Winter Sándor ipolysági tőkepénzes.

Winter ur nyolc év óta bírja bérbe a pöstyéni fürdőt. Ezen idő alatt, noha Pöstyén az izületi bajosoknak már háromszáz év óta gyógymenhelye volt, mégis e nyolc év alatt több történt az ő gondozása folytán, mint a háromszáz év alatt.

Nevezetesen, a csak 15 holdas parkból ma egy 60 holdas paradicsom lett. A lakásokat, villákat szerteszórva a parkba építtette, úgy, hogy most, ha az ember besétál a rácsos kapun át a nagy parkba, azt hiszi, hogy valamely országos kiállítás territoriumára lépett, mert szerteszórva a parkban, mint valami kiállítási csarnokokat, látja maga előtt a szemlélő a csinosabbnál-csinosabb villákat.

Jövőre már villamosokon fog a vendég beérkezni a fürdőre; ez is a bérő érdeme, de érdeme az is, hogy naponként 300 embernek ad szolgálati foglalkozást, tegnapelőtt pedig 1000 embernek, a mikor is a rohanó, megáradt Vág vize 24 óra alatt a park $\frac{3}{4}$ részét elöntötte árral és iszappal s már 24 óra eltelté után a fürdők használhatókká lettek.

Még egy nevezetes specialitását nem hallgathatom el Pöstyénnek, ez pedig az, hogy a kaftános lengyel és orosz zsidók egész raja tartja megszállva ezt a jóra való fürdőt s mint a fürdőbiztosságban megtudtam, 400-ra megy jelenleg a számuk. És ne tessék hinni, hogy az a kaftános zsidó, kiből 10 garas nem néz ki, a 10 kros fürdőbe megy; nem, hanem az iszapos 80 krosba és van köztük egypár, ki a 6 frtosba is jár.

Én Istenem, elgondoltam magamban, ha Benyovszky fürdőtulajdonos a mi Harkányunkat is oly élelmes vállalkozó és pénzes embernek adná ki bérbe, mint a pöstyéni bérő, bizony sok száz és ezer forint nem a felvidékre, hanem Baranyába vándorolna, a minek csak minden baranyai örülhetne.

Alajos.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

tündér térdre roskadt és úgy kérlete, hogy ne bántsa őt.

— Menj pokol fajzata és köszönd e gyermeknek, a mit tett veled! . . .

Az pedig macskaüggyességgel kuszott lefelé, oly gyorsan és oly sebesen, hogy csontjainak zörgése szinte hallatszott.

— Oh, életemnek megmentője, mondd, ki vagy, hogy örökre halás lehessen tettedért!

— E tejjel, mézzel folyó ország királyának fia voltam, most pedig a te rabod, árnyékkod leszek! Jöjj velem, királynévá teszek országok felett, meghódítom számodra az egész világot, csak szeress, szeress és jöjj velem!

A jó tündér szomorúan rázta szép fejét és könnyek csillogtak égszínké szemeiben.

— Nem tudod szép ifjam, hogy kivel beszélsz. Szeretlek, úgy, ahogy csak én bírok szeretni! de veled nem mehetek és királynőd nem lehetek, mert én tündér vagyok . . . mert én a »tisztaság« tündére vagyok.

Azzal odaborult az ifju keblére és hagyta, hogy ölelje, csókolja őt . . . hosszan, örülten, szenvedélyesen . . .

* * *

A szép királyfiu belenyugodott a változhatatlanba és ott maradt a vadonban, mert a tündértől megválni nem tudott. Odahagyta szüleit, koronáját, az egész világot, hogy új világnak élhessen. A tündérlakba azonban tilos

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A lilium.

— Mese. —

Narancs- és citromerdők közül magas hegy ormollik ég felé, alatta bájos völgy és kies patak, fölötte karcsu, fehér palota. Ugy néz le onnan, mint a báránnyelű, szeliden, tisztán és ábrándosan.

Mélyen a hegy alatt mohos barlang ásit, fölötte sziklaernyő és nyirkos homály, alatta feneketlen, sötét pokol.

Ilyen ellentétek lakói aligha rokonok. Nem. Az üdvösség és kárhozat nem különbözhetnek egymástól jobban, mint a fehér hajlék szépséges leánya és a fekete barlang förtelmes anyja. Amaz a mennyország látható sugara, emez a pokolnak ráncos árnyéke. Amaz fölemelő, magasztos és dicsó; emez mélyberántó, undok és ocsmány. Olyan volt a jó tündér, és ilyen a gonosz. A jó tündér gyakorta megjelent az embernek és oktatta szépre, jóra és nemesre; a rossz tündér pedig azt mondta nekik, hogy ne higgyenek holmi gyermekbeszédnek, éljenek úgy, a hogy nekik tetszik, a halál után úgy sincs semmi, semmi! A jó tündér megjelent a

Naptrend 1899. július 15-én.

Naptár: szombat, július 15. — Róm. kath.: Apostolok oszlása. — Prot.: Apost. oszl. — Görög-kel.: (júl. 8.) Jácint. — Zsidó: S. Debarim. — Nap két 4 óra 20 perckor; nyugszik 7 óra 50 perckor. — Hold két délből; nyugszik este 11 órakor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, meleg idő és zivatar várható.

— **(A pécsi apátság.)** A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király dr. *Nemes Antal* budavári plébánosnak a Szent-Benedekről nevezett pécsi címzetes apátságot adományozta.

— **(Személyi hír.)** *Percel Dezső*, a képviselőház elnöke, Bonyhádra érkezett. A képviselőházi elnök e hó végéig Bonyhádon marad s csak augusztus elsejére utazik vissza Budapestre.

— **(Petőfi-ünnep Pécsen.)** *Jobst László* dr. ügyvédtől ma a következő felhívást vettük: „Folyó hó 31-én lesz 50 éve, hogy *Petőfi Sándor*, a szabadság és a szerelem lánglelkű dalnoka, a segesvári csataterén hősi halált halt egyik ideáljáért, a népszabadságért. Minthogy meggyőződése az, hogy Pécs szab. kir. város művelt közönsége élénken óhajtja, hogy a nevezetes évforduló itt is ép úgy, valamint az ország többi részén, méltán megünnepeltessék s hogy csak a kezdeményező lépés megtételét várja, arra kérem T. címet, hogy a teendők megbeszélése céljából Pécsen, a „Nemzeti Casinó” igazgatói helyiségében tartandó szűkebbkörű értekezleten f. hó 15-én (szombaton) délután 6 órakor megjelenni sziveskedjék. Pécsen, 1899. július 14-én. Hazaifui üdvözléssel: dr. *Jobst László*.”

— **(Fölülvizsgálat.)** Az állandó katonai fölülvizsgáló bizottság tegnap délelőtt tartotta a Scholz-féle sörcsarnokban a szokásos havi ujonc-fölülvizsgálatot. A bizottságban *Sey László* kir. tanácsos elnöklete alatt a honvédség részéről *Panos*, a közös hadsereg részéről *Zankl* és *Stenzl* ezredek vettek részt, továbbá *Marek* főtörzsorvos, *Hrabéczy* és *Gidofalvy* ezredorvosok. Fölülvizsgálatra 53 legény jelentkezett. Ezek közül negyvenen a szülők keresetképtelensége, tizenhárom pedig testi

fogyatkozás miatt. A negyven közül tizenháromnak sikerült csupán a szülők keresetképtelenségét igazolni, a tizenhárom legény közül pedig tizet alkalmatlannak találtak a katonai szolgálatra.

— **(Rekvium Szepessy püspökért.)** Folyó hó 16-án lesz báró négyesi *Szepessy Ignác* volt pécsi megyéspüspök és a püspöki jogliceum megalapítójának halálának évfordulója. Minthogy azonban e nap vasárnapra esik, másnap hétfőn tartják a hirneves és jótékony főpap lelkiüdvéért tartatni szokott gyászistentiszteleteket, még pedig a püspöki jogliceum templomában hétfőn délelőtt 9 órakor, a belvárosi plébániatemplomban hétfőn délelőtt 10 órakor. Ez utóbbi gyászmisére *Majorossy Imre* polgármester ma hívta meg a városi törvényhatósági bizottság tagjait. A bizottsági tagok hétfőn $\frac{3}{4}$ 10 órakor gyülekeznek a városházán, honnan testületileg vonulnak a gyászmisére.

— **(Az adófizetők figyelmébe.)** A folyó évre érvényes állami adók és az ezek után járó pótdók kivetése végleg befejeztett. A városi számvevőség felhívja tehát az adófizető polgárokat, hogy folyó hó 31-ig jelentkezzenek az adószámviteli hivatalban, hol adókönyveikbe az adó be fog jegyeztetni. A kik e határidőt elmulasztják, azok esznek az esetleges reklamációktól.

— **(A csendőrségi felügyelő ünneplése.)** *Jablánci Jablancy Sándor* altábornagy, a magyarországi csendőrség felügyelője, tegnapelőtt Kaposvárra érkezett, hol tiszteletére az ott állomásozó katonaság fényes bankettet rendezett. A bankett a „Korona” vendéglőben folyt le s a székesfehérvári honvédszenekar szolgáltatta a zenét.

— **(Lögyakorlatok a Mecseken.)** A Mecsekhegyi lövőtéren a 44-ik gyalogezred harcászati lögyakorlatot tart a jövő héten. A lögyakorlatok a jövő hétfőn, kedden és szerdán tartatnak s naponként reggel hat órakor kezdődnek. E három nap a Mecsek körül úgy a gyalog, mint a kocsin való közlekedés el lesz zárva, nehogy kárt tegyenek valakiben a véletlenül célt tévesztett golyók.

volt mennie, a hegy oldalában épített hajlékot magának és abban lakott. Reggel lejött a tündér és vele maradt egész nap, este azonban fölment és másnap reggelig magára hagyta. Sokaig éltek így, ártatlanul és boldogan és nem érezték hiját semminek. A rossz tündér azonban boszút forralt ellenük, mert végtelenül gyűlölte mindkettőt. Egy este beállt a gyanutlan ifjuhoz és kenetteljes hangon kezdi:

— Tudom, hogy életemet köszönöm neked, szépséges királyfi! Eljöttem tehát, hogy megköszönjem. Azonban hallgass és figyelj: Én is tündér vagyok, jóllehet sajnos, nem a legszebbek közül való. Hatalmam azonban nagyobb, mint a többi tündéréké összevéve. A mi sorsunk, hogy sokaig élünk, tovább, mint ti emberek. A te szép tündéred nem akar hitveseddé lenni, mert tudja, hogy akkor csak annyit élne, mint az emberek. De ha akarod, hogy hitveseddé legyél és visszanyerjed koronádat, országodat; ha a világ legboldogabb embere lenni akarsz, én megteszem azt neked, mert nagy az én hatalmam és hatalmamnál csak hálám nagyobb!

— Akarom, akarom, csak beszélj tovább!

— Nem sok a mondanivalóm. Im itt a bűvös szer. Ha szép kedvesed reggel lejjő, mondd neki, hogy italt készítetted. A kisebbik üvegből itasd meg őt, a nagyobbikból pedig

igyal magad. Erre a kedvesed mély álomba merül és föl nem ébred másnap reggelig. Reggelre kelve, már hitvesed lőn és boldogan viheted őt haza, mert nem fog ellenkezhetni többé! . . .

A szép tündér reggel lejött és látta, hogy ifja meg van rontva. Látta a gonosz tündér kezét, de egyetlen szóval sem árulta el. Az ifju szívében már megfogant a gonosznak magva és boldog ártatlanságuknak úgy is vége. Szokatlan hévvel ölelte ifját és könnyei egyre patakzottak. Az pedig vigasztalta, biztatta, a bizonyos győzelem reményében, mert kedvesének könnyeit javára magyarázta.

— Így meg hát egyszerre én drága kedvesem! a boldog fölvirradásra! . . . — szólt a tündér. Azzal zokogva hajtotta föl a nagyobbik üveg tartalmát, míg a szenvedélytől megvakult ifju a kisebbiket üritette fenéig. És álomba merült.

Reggelre kelve, látta a valót. Vékonyszáru, fehérkelyhű virág hajlott feléje, a mely megmondott neki mindent és harmatkönnyeikkel siratta multját. Ő pedig odaomlott annak tövéhez s mi alatt keserű könnyeiket hullatott, megfogadta, hogy kedvese emlékét hiven megőrzi és országában a szüzi tisztaság jelképe marad — a fehér lilium.

K. L.

— **(Kis halott.)** *Csigó János* ügyvédet és nejét *Skála Szerénát* súlyos csapás érte. A kérélhetetlen halál elragadta hét éves fiukat, *Janikát*, a kit holnap (szombaton) délután félöt órakor temetnek el a budaikülvárosi temető halottasházából. Az engesztelő szent misét ugyane napon délelőtt féltizkor tartják a kis halott lelkiüdvéért a székesegyház „Corpus Christi” kápolnájában.

— **(Egy após életveszélyben.)** Hogy némely anyóst a világ legeslegvégére kívánnak tiszta szívéből szerető vejeik, az nem ritka dolog. Az azonban már a ritkább esetek közé tartozik, hogy az apóst akarnák eltenni láb alól — akár erőszakkal is — az őket gyűlölő vők. Ilyen eset fordult most elő Mohácson, hol *Makó Ferencet* a veje, *Tasi János* megtámadta és egy forgó pisztolylyal agyon akarta löni. Az életveszélyben forgó após azonban nem vesztette el lélekjelenlétét, hanem kicsavarta veje kezéből a pisztolyt és így ártalmatlanná tette. Feljelentésére azután letartóztatták a revolveres vőt, a ki ellen most folyik a birói vizsgálat.

— **(Feltört pince.)** *Jéger János* felsőmindszenti lakosnak az ottani szőlőhegyen levő pincéjébe egyik közelmúlt éjjel eddig még ismeretlen egyének betörtek. A betörést úgy követték el, hogy a pince tetejét bontották ki s azon át a pincébe lehatolván, annak ajtaját kinyitották s elvittek a pincéből több hordó bort és két nagy üveg pálinkát. Az ismeretlen betörőket most keresik.

— **(Gyújtogató gyerekek.)** Ismét megboszulta magát a szülői gondatlanság, hogy a gyermekeket felügyelet nélkül hagyják s azok bármilyen veszélyes játékot véghezvihetnek. Helesfa községben ugyanis *Angyal Máté* Károly istállóját az ott gyufával játszó két 3—4 éves gyermeke felgyújtotta s az épület porrá égett. A gondatlan szülőket feljelentették a bíróságnál.

— **(Veszedelmes ember.)** Veszedelmes ember lehet *Tóth József*, rádfapusztai béres. A napokban ugyanis nem kevesebb, mint három embert fenyegetett meg, hogy kioltja az életüket s talán meg is teszi, ha le nem fegyverzik és így ártalmatlanná nem teszik. Nevezettet — mivel csunyan felöntött a garatra — megfedte *Baundi Károly*, uradalmi kasznár, a kire ezért revolverrel akart rálőni. Az összefutott cselédség elvette tőle a revolvert s ekkor kést akart rántani s a nyelével *Hoffer Károlyt* úgy homlokra sujtotta, hogy az eszméletlenül rogyott össze. *Pintér István* magtárost pedig egy kapával akarta leütni s csak nagysokára birták teljesen ártalmatlanná tenni a veszedelmes embert, ki ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Börtöntöltelékek.)** Ismét egy csomó csavargó került az éjjel a torony alá. Ugy fogdosták össze a réteken és lebujokban, mert így nyáron mindegy ezeknek akár a korcsma udvarán, akár a szénaboglyák tövében alszanak. A börtöntöltelékek között van egypár csavargó leány is, a kik szintén minden foglalkozás nélkül csavarogtak a városban. Majd haza fogják toloncolni illetőségi helyükre, hogy ne itt szaporítsák a börtöntöltelékek számát.

— **(Szolgabírák áthelyesése.)** Br. *Fejérváry* Imre főispán *Rapun* Aladárt a hegyháti járásba ideiglenesen kirendelt szolgabíró a mohácsi járás főszolgabírói hivatalába, — *Simon* József a pécsváradi járásba ideiglenesen kirendelt szolgabíró a hegyháti járási főszolgabíróhoz, — és *Molnár* Kázmér mohácsi szolgabíró a pécsváradi járási főszolgabírói hivatalhoz áthelyezte.

— **(Megharapta a macska.)** Németh József szabolcsi vasuti őr a napokban háza előtt ülve játszadozott Hessz József bánya felügyelő macskájával, mely a vasuti őr kezét megharapta. Annak megállapítása végett, hogy a macska nem-e volt veszett, *Pupinszky* József szentlőrinci járásorvos a helyszínére utazott. Németh József sérülése oly súlyos, hogy jobb kezének mutató ujját valószínűleg amputálni kell.

— **(Névmagyarosítások.)** *Reiz* Adolf dr. siklósi járási orvos, nevét, belügyminiszeri engedéllyel, „*Radó*“-ra magyarosította. — *Sterzfinger* Sámuel kaposvári illetőségű ugyanottani lakos, valamint kiskoru gyermekei *Rózsa*, *Imre*, *Andor* és *Lajos* vezetéknévénél „*Szilágyi*“-ra kért átváltoztatása, belügyminiszeri rendelettel, megengedtetett.

— **(Meglőtt béres.)** *Wunderlich* József petőcpusztai béresgazda a napokban éjnek idején kint aludt a tornácon, mikor hirtelen lépések okozta zajra lett figyelmessé. Magához vette puskáját és körüljárta az udvart, ahol a sertésöl körül három alakot látott mozogni, kik valószínűleg az ölben volt sertéseket akartak elhajtani. Mielőtt azonban megszólíthatta volna a rosszsándor embereket, azok egyike hirtelen megfordult s rálőtt a béresgazdára, kinek a golyó mellébe furódott, s *Wunderlich* menten összerogyott. A zajra természetesen előjöttek a házbeliak, kik azonban a tetteseknek már csak hült helyét találták. *Wunderlich* sérülése oly súlyos, hogy be kellett őt a pécsi kórházba szállítani, ahol élet és halál között lebeg. A tettesek után megindították a nyomozást.

— **(A női zenekar hangversenye.)** Tegnap óta hangversenyez a „*Nádor*“ kávéházban *Rollinger* M. jóhírnevű budapesti női zenekara. A jeles zenekar, mely teljesen kielégíti a közönség igényeit, Eszékről jött ide, ahol az ottani sajtó ekként nyilatkozott róla: „A kitűnő zenekar a bájos *Florenza Aranka* kisasszony vezetése alatt áll, ki annyi kecses és virtuozitással kezeli a vezérhegedűt, hogy teljesen megnyerte a közönség osztatlan tetszését. A zenekar által előadott műsor egészen új zeneszerzeményekből van egybeállítva, melyet a közönség többször zajos tapssal jutalmazott.“ Mi a magunk részéről pedig teljes egészében koncedáljuk eszéki lapársunk kritikáját.

— **(Gyújtogató villám.)** Kácsfalu községben a minap nagy zivatar volt. Dörgött, villámlott s a villám le is ütött a falu egyik házába. A ház *Batyánovics* Jovo tulajdonát képezte s a villám emberben nem tett ugyan kárt, de az épület tetejét lángba borította s az porrá égett. A leégett ház nem volt biztosítva s így most a tulajdonos nagy kárt szenvedett a váratlan elemi csapás miatt.

— **(Öreg ember nem vén ember.)** Jókainak van ily című regénye, de az

élet is nyújt erre példákat. Ma például *Baumgartner* Alajos, soproni illetőségű csavargót — egy hatvanéves vénlegényt — és egy *Schmitt* Mari nevű némbert, a ki közelebb járt a hét ikszhez, mint a hathoz, épen azért kísért be a rendőr a torony alá, mert azt akarták bebizonyítani, hogy — öreg ember nem vénember. Az öregek szívébe is belopózik a szerelem, gondolták, de az már baj volt, hogy szerelmük idilljének helyévé a temetőt választották. Onnan kísért be őket egy rendőr és most a két vén szerelmes, egymástól elválasztva a börtönben várja, hogy mint ítéletük a hatalom azért, mert be akarták bizonyítani, hogy öreg ember — nem vénember.

— **(Negyven kilométer a tenger alatt.)** Páratlan technikai vállalkozáson fáradoznak most Angliában. Alagutal akarják összekötni Angliát Írlanddal. *Balfour* lord kincstári miniszter tegnap fogadta azt a küldöttséget, amely előterjesztette az alagut tervét. A küldöttséget *Londonderry* lord vezette. A terv szerint az alagut *Autrim* grófságban kezdődne és *Wegtowshire*ben *Portobello* mellett végződne. Hossza 55 kilométer, melyből 40 kilométer a tenger alatt futna és költsége 300 millió frankra rugna. Egy bankárokból álló társaság hajlandó elvállalni a kivitelt, ha a kormány megtéríti a kiadások három percentes költségét. *Balfour* kijelentette, hogy komoly megfontolás tárgyává teszi a tervet, de hozzáfűzte, hogy a kormány a legnagyobb óvatosságra köteles, mielőtt elvállalná a garanciát egy olyan vállalkozásért, amelynek kétséges az eredménye.

— **(Vadállatok fogai közt.)** Az emberek általában azt tartják, hogy az a legborzasztóbb halál, ha valakit vadállat marcangol szét. *Krosker* *Hirst* angol tudós nemrég kiadott könyvében más eredményre jutott. Összegyűjtötte olyan emberek jelentését, akiket vadállat megtámadott, de azután fölépültek. Már majdnem ötven évvel ezelőtt *Livingstone* röviden elmondotta, hogy mit érzett, amikor egy oroszán megtámadta: az oroszán összetépte karját, de *Livingstone* azért semmi fájdalmat nem érzett, sőt meg sem ijedt. Egy angol kapitány ezeket mondja: Az oroszán rám rohant és leterített; néhány pillanattal később elájultam. Csak akkor tértem ismét magamhoz, mikor fölkeltem. A lökés és a vérvesztés folytán semmi fájdalmat nem éreztem. Csak néhány nappal később éreztem sebeimet. Egy angol hadnagy szintén semmi fájdalmat nem érzett, amikor az oroszán megtámadta. Teljesen eszméleténél volt és látta, amint a vadállat harapta, de fájdalmat nem érzett. Érdekes az is, hogy a tapintás érzéke gyakran még megvan, mikor az áldozat már nem érez fájdalmat. A medve rajtam feküdt, meséli *Vatts Jones* és kétszer-háromszor lábamba harapott. Éreztem, amint szakította a husomat, de fájdalmat nem éreztem. Sokszor a sebesült nem tudja, mi történt vele. Egy tigrisvadászatnál egy hajót megtámadott a tigris. Olyan veszedelmesen megsebesült, hogy csak hat óráig élt még. E hat óra alatt teljesen eszméleténél volt, de nem érzett fájdalmat, csak arról panaszkodott, hogy fázik. Kivételes esetekben persze az áldozat szörnyű fájdalmat érez. De a hatvankét ember

közül, aki ilyen támadást átélt és akinek jelentését *Hirst* könyvében összegyűjtötte, csak kettő van, aki azt mondja, hogy fájdalmat érzett.

— **(A fuvarosok munkaszünete.)** A kereskedelemi m. kir. miniszter az ipari munkának vasárnapi szünetelése tárgyában rendeletet adott ki, mely így szól: „Az ipari munkának vasárnapi szüneteléséről szóló törvény alapján, a belügyi és kereskedelemügyi miniszterekkel, illetve a horvát-szlavon-dalmát bánal egyetértőleg a következőket rendelem el: A munkaszüneti napot követő napon reggeli 3 órakor megkezdhető a fuvarozás előkészítése és foganatba vétele. Budapest, 1899. június hó 28-án. Hegedűs, s. k.“

— **(Háromszoros halálos ítélet.)** Egy 21 éves gyilkost, *Möllenkamp* Vilmos brémai péket tegnap harmadszor ítélték halálra. Az első ítéletet az osnabrücker esküdtszék mondta ki. *Möllenkamp* tavaly éjjel nyílt utcán megtámadta *Bruns* Mária cselédleányt, akit először ütött, vert, majd megfojtotta. És hogy a gyilkosságot úgy tüntesse fel, mint ha a szerencsétlen leány öngyilkosságot követett volna el, — áldozatát egy fára akasztotta fel. Megvallotta bestialis tettét, amelyet a legnagyobb lelkinyugalommal hajtott végre és az aurichi esküdtszék által halálra ítéltetett. Valami formahiba miatt azonban a birodalmi törvényszék újból feloldotta az ítéletet és az első bírósághoz visszautasította. A gyilkost harmad izben is halálra ítélték az aurichi esküdtszék. a mely ítéletet a birodalmi törvényszék, újból nem hagyta helyben, azt az osnabrücker esküdtszékhez tette át, a mely ugyancsak halálbüntetésre ítélték a gyilkost.

— **(Meglopott anya.)** *Izsák* Juliánna mohácsi lakosnő feljelentette a bíróságnál fiát, *Harci* Sándort és az ezzel vadházaságban élő *Sümege* Erzsébetet, hogy míg ő nem volt otthon, lakásából egy csomó butort és ruhaneműt elloptak. A feljelentett házaspár ellen a bíróság megindította a vizsgálatot s majd ennek során ki fog derülni, hogy mennyiben ludasak a feljelentettek a lopás bűnében.

— **(Betörés.)** Siklóson vakmerő betörést követtek el a minap fényes nappal. *Markovits* Katalin lakásába törtek be az ablakon át — míg a tulajdonos nem volt otthon — s elvittek onnan egy csomó ruhaneműt és ágykészletet. Az ismeretlen betörőket keresik.

— **(Megkéselt ember.)** Berkesden *Tóth* István ottani lakossal összeszólalkozott valami miatt *Papp* Mihály ugyanottani lakos. Az összeszólalkozás hevében *Papp* kést rántott és mellbe szúrta *Tóth* Istvánt. A megkéselt ember feljelentésére megindították a vizsgálatot a késelő ellenfél ellen.

— **(Tűz.)** Dárdán tűz volt a napokban. *Bacsanovics* György ottani lakosnak az udvarán az istálló gyuladt ki és le is égett. A leégett épület biztosítva volt s így a kár nagyrészen megtérül.

— **(Vallási gyűlöletből.)** A vallási gyűlölet volt alapja annak a véres verekedésnek, melyet *Dunaszekcsőn* a napokban egy csomó görög-keleti és katolikus legény véghezvitt. *Kovacsics* Szavo és *Boganics* Zsifkó görög-keleti vallásu legények veszték össze *Bari* Ferenczel és hét társával s természetesen a rövidebbet húzták a harcban. Mindkét legény véresre verve maradt a verekedés szin-

helyén s bár feljelentették ellenfeleiket a bíróságnál, a vizsgálat mégis kétségessé teszi a büntetést, mert a feljelentett és le is tartóztatott legények nem ismerték be a verekedést.

— **(Öngyilkos állomásfőnök.)** Somogy-Szobon Pitroff Kornél Pál vasuti állomásfőnök tegnapelőtt este ismeretlen okból karbololdattal megmérgezte magát. A szerencsétlen ember a fertőtlenítésre használt karbolsavból ivott. A borzasztó méreg annyira összegegette az életunt ember belső részeit, hogy rövid kínlódás után meghalt. Halálát neje és két gyermeke siratják.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Tolnavarmegye területéhez tartozó Tevel községben, a f. évi május hó 29-ére esett, de elmaradt országos kirakó vásár helyett f. évi július hó 31-én pótvásár tartassék.

— **(Szoknyás kalauzok.)** Az amerikai lapok azt írják, hogy Madison városban valóságos kis fiók-forradalom ütött ki. Ennek a forrongásnak pedig a városi lóvasutársaság igazságtalan bánásmódja az oka. Amikor a madisoni »Light Railway«-t most két esztendeje fölavatták, a társulat igazgatósága, szenzáció okáért, kizárólag női kalauzokat alkalmazott. Nemrég pedig valamennyi kalauznak fölmondott azzal, hogy ezt a szolgálatot a férfiak mégis csak jobban látják el. Egyéb kifogásuk is van a női személyzet ellen. A fiatalabb kalauzok nagyon is barátkoztak az utasokkal, az idősebbek érzékenykedtek és valamennyien hanyagok. Az elbocsátott kalauzok

azonban nem egykönnyen hagyják oda a csata-teret. Agitáltak, bujtogattak, amíg a lakosság legnagyobb része az ő pártjukra állt és csaknem lehetetlenné tette a lóvasut közlekedését. A hangulat annyira izgatott, hogy az igazgatóság alighanem visszafogadja a szoknyás konduktorokat.

— **(Kerékpár-világrekord.)** Párisban a minap 24 órás bicikliverseny volt. Nyolc versenyző vett részt, akik elkeseredetten küzdöttek. A nyolcadik órában Fischer, a ki gyöngéledett, lemondott; a többiek tovább karikáztak. A 21-ik órában, amikor már jóval lassabb tempóban haladtak, Wattelier lett rosszul. Az első díjat Walters nyerte el, aki 1020 kilométer és 977 méternyi utat tett meg. Elejétől fogva vezetett és végül túltett Cor-dang eddigi világrekordján, amely 991 km. 647 m. volt. Ezt az utat 23 óra 18 p. 42 mp. alatt tette meg. Thé Marius 951 km. 333 m.-t, Garin 909 km. 333 m.-t, Nawn 791 km. 333 métert tett meg.

— **(A vén muzikus pénze.)** Százezer frank titokzatos eltűnéséről ad hirt egy párisi hír. Egy Strebinge Frigyes nevű zeneművész, a ki harmincesztendeig működött Szan-Franciskó-ban és ott szép vagyont gyűjtött össze, tegnap Párisba érkezett, hogy ott új zenekart állítson össze. A hetvenéves öreg ember egész vagyonát, százezer frankot, fogadóbeli kis szobájában párnája alá rejtette, reggel azonban kétségbeesve vette észre, hogy a pénz eltűnt. A párisi rendőrség legügyesebb detektívjeit mozgósította a tolvaj kézrekerítésére,

de eddig semmi nyomra sem akadt, mert az öreg zenész egyáltalán nem emlékszik rá, hogy valaki járt volna szobájában.

— **(Szerencsétlenség petroleum-lámpával.)** Mohácson Schlezinger Ignác né egy szegény özvegyasszony, egyik közelmúlt este berakosgatta ruhaneműit székrényébe s hogy jobban láthasson, 12 éves Hermin leányának kezébe adta az égő petroleumlámpát. Eddig még ki nem derített ok miatt a szekrény ajtaja kicsapódott és kiütötte a lámpát a leány kezéből úgy, hogy az menten eltörtött s a szoba padlózatára szétömlött az égő petroleum. A következő pillanatban már a kis leány melle, arca és egész eleje is lángban állott, majd az anya ruhája is tüzet fogott. A szerencsétlenek mind a ketten iszonyuan jajgattak és a földre dobták magukat. Lárma-jukra befutottak az utcáról és nagynehezen pokrócok ráterítése által eloltották rajtuk a tüzet. Az anya égése nem annyira veszélyes, hanem a kis leány iszonyu fájdalmakat szenved s élet-halál között lebeg. A jótékony szívek másnap már száz forintnyi adománnyal segítettek a szerencsétlen özvegyen.

— **(Önkéntelen léghajózás.)** A bradfordi városi tanács két tagjának a múlt szombaton alkalma volt tapasztalni, hogy mit jelent az, vezető nélkül tenni meg az első léghajózást. Bramball mérnök és léghajós akarta új, 28.000 köbláb tartalmu ballonján a két említett urat egy kis légi utra magával vinni, de a fölszállás pillanatában a gondolából kibukott. Midőn a bokrok közt, hova szeren-

pősen Cora. — Különben örvendetesen jelenthetem, hogy Davis Lucian nem is fivérem nekem.

Szünetet tartott, hogy megfigyelje a hatást, a melyet ez a kijelentés Alice-re tesz, de annak válasza őt lepte meg igazán.

— Ön nagyon kedves — felelte Alice — de a mit ön mond, én már rég tudtam.

Kis ideig tartott, a mig Cora újra szólani tudott.

— Talán a kedvese önnek — kérdezte, a mint...

— A mint az öné — egészítette ki Alice. — És ha csakugyan úgy volna, akkor?

— Akkor — sziszegte a féltékeny kalandornő — akkor mind a kettőjüket gyűlölném.

— Nos hát — felelte Alice keserű mosollyal — az ön megnyugtatóására mondhatom: Lucian Davis ugyan a szeretőm nekem, de én a legnagyobb ellensége vagyok.

— Mit tett önnek? — kérdezte Cora kíváncsian, egy pillanatra megleledkezve a féltékenységről.

— Azt majd egy más alkalommal mondom el. De Davis előtt abból, a mit elmondtam, egy betűt se áruljon el. Ez csak az ön baja lesz, mert a mint megteszi, átadom önt a bíróságnak.

— Legyen nyugodt — felelt Cora gyűlöletes szempillantás kíséretében — az ő kedvéért nem fogom szabadságomat kockára tenni.

Azzal elhagyta a termet.

Kevéssel aztán Alice az öreg Hagart hívatta.

— Ha ma este Ellen kisasszony visszavonul szobájába — mondta — mondd meg Percy urnak, hogy még beszélni szeretnék vele s e célból jöjjön a könyvtár-szobába, ahol várni fogok reá.

Henry segítségével Arthurt leküzdhette, szinleg szabad kezet adott az orvosnak, annyival is inkább, mert a döntő lépésre még mindig nem volt alkalma.

Waughan William azt írta neki, hogy a detektívek egy tanunak vannak nyomában, a ki által kétségbevonhatatlanul be lehet igazolni Davis bűnösségét. Csak még rövid ideig kell Alicenek várni, akkor a detektív a szükséges bizonyítékokkal maga jön Bellair-be.

Ez a várakozás keményen próbára tette türelmét; mert az a tudat, hogy az általa annyira gyűlölt emberekkel egy földél alatt kell lennie, napról-napra elviselhetetlenebbé vált reá nézve. Különösen nehéz volt a helyzete Davis Luciannal szemben. Ez jó ideje gondoskodott azon: mi lehet az oka, hogy a fiatal leány oly hirtelen visszatért. A birtok ura akar lenni, vagy azért tette, mert ő, Davis Lucian Oakley-ben volt. A hiusága az utóbbit hitette el vele.

— Egy nő sohasem felejt el első szerelmét — gondolta magában. Alice sem vethetett ki egészen szívéből. Csak egyszer beszélhetnék vele egyedül s ha sikerül, hogy a régi varázst újra megnyerjem fölötte, — nyert játék van.

Természetesen előbb Corával kellett beszélnie s gondoskodni arról, hogy Cora ne gördítsen akadályt eléje. De remélte, hogy egy csomó pénzzel és egy pár dologgal ez könnyen fog menni.

Sokkal nehezebbnek tetszett az, hogy Alice-vel egyedül téte-á-téte lehessen. Mások jelenlétében a milyen zavartalanul beszélgetett vele a leány, ép oly visszatartó tudott lenni, a mikor egyedül voltak. Davis erre egy régi, kipróbált eszközhöz próbált fordulni. Este, a mikor Alice

csére sértetlenül esett, föltápáskodott léghajóját már szédítő magasságban látta. Az ezrekre menő nézőkön nagy pánik vett erőt, de a két önkéntelen léghajós nem vesztette el lélekjelenlétét. Mindenekelőtt valami innivalót kerestek lemaradt kapitányuk kabátjában s találtak is egy üveg brandyt. A manőverek, amiket most a léghajósok eszközöltek, nem voltak épen oly gyöngédek, mint ahogy ezt a ballon tulajdonosa óhajtotta volna. A ballon, mely csakhamar több mint 6000 lábnyira emelkedett, majd nagyokat ugrott, majd hirtelen lesülyedt, aszerint, amint a léghajós urak a ventilt megrántották, vagy ballastot dobtak ki. 50 percnyi utazás után, mely alatt 27 mérföld távolságra jutottak a főlsházás helyéről, nagy nehezensikerült egy buzaföldön leszállniok.

— **(Nagybácsi és unoka.)** Boldizsár bácsi a legjószióbb bácsik egyike volt s így, mikor az egész család kirándult valahová, őt kérték föl, hogy vigyázzon a testvérének a kis unokájára. Meg is tette szívesen, de mint rendszerető ember, följegyezte a család távollétében a kis Ferivel történt eseményeket. Ime: 1. Feri negyedóraig bögött, lélekzetvétel nélkül. 2. A nagybácsi hajából és szakállából annyi »lőszört« tépett ki, hogy meg lehetett volna tölteni vele egy kis vánkost. 3. A meddig csak föl tudott érni, alaposan megdolgozta a kályhapiszkaló vassal a kárpitot. 4. Ráült egy üveg-vázára s természetesen eltörte. 5. Lenyelt hat gombot és egy fél »spulni« cérnát. 6. A varrókosár tartalmát a kályha tüzebe rázta. 7. A macska fejét minden áron be akarta nyomni egy csészébe, mely alkalommal iszonyuan összekarmolta. (T. i. a

macska a gyereket.) 8. A nővérkéje viaszba-bujának a fejével szöveget akart beverni a papája köcsögkalapjába. Természetesen a bábu feje, de a cylinder is tönkrement. 9. Lepotytyant a szofa támlájáról s lerántott két drága vázát, melyek darabokra törtek. 10. Bevert két ablakot egy sétatálcával, melyet a nagybácsi adott neki játszani. 11. Belesett a szén-ládába s bepíszkította a fehér ruháját. 12. Mig a nagybácsi künnjárt, hogy új mulatságot szerezzen a számára, meggyújtotta a szőnyegét. 13. A szofa alá mászott s nem jött ki addig, míg a nagybácsi egy üveg befőttest nem adott neki. 14. Ugy beszorult egy szék lábai közé, hogy a széket szét kellett fessegetni. 15. A mamája reggeli cipőjébe egy csésze tejet öntött. 16. Végre, mikor a mamája megérkezett, elébe futott, lebukott a lépcsőn, beütötte az orrát s a ruháján egy négyszöglábnyi lyukat hasított. Boldizsár bácsi azt hiszi, hogy Feri még több viszontagságos hőstett elkövetésére lett volna képes, ha a mamája csak egy negyedórával később jön haza.

— **(Egy boldog orvos.)** A rendőrségen kapta ez a magasztalást — egy pécsi derék orvos: Hogy ő boldog. Ott ült nyugalommal, várva a dolgára, az egyik nagy karos székben, a midőn belépett a két kerületi doktor hivatali beszélgetésben elmerülve. Később egyszer odaáll az egyik kerületi doktor a széken elmerült orvos elé és eltitkolhatlan irigységgel mérte végig a tekintetével, majd a szavakban törvén ki:

— Ime, egy boldog orvos.

Keserőség és magasztalás vegyest volt a kitörésben, mire az irigyelt orvos megjegyezte:

— Mért vagyok én boldog?

— Ön azon orvos, a kit sohse szidnak a páciensei — törí elő a választ egy mély sóhajban.

Hát erre homéri kacaj lett egyszerre, mert tudnivaló, hogy az irigyelt férfin — egyik állatorvosunk volt.

De folytatása volt, mert a rendőrkapitány föltekintett és az ő jóízű humorával belevágott, szólván az irigykedő doktorhoz:

— Téged se szidnak a pácienseid, mert mire rákerülne a sor — már elteszed őket láb alól.

No, most már az irigykedő doktor rovasára ment a nagy nevetés.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1899. július 14. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 61.6 (emelkedő.)

Hőmérsék = 20.8 °C

» maximuma: 26.2 °C

» minimuma: 15.0 °C

Párányomás: 12.9 mm.

Relatív nedvesség: 71.

Felhőzet: 7° Cir. Strat. W.

Szélirány s erő: NE. 2.

Csapadék 24 órai: —.

Változó felhőzet, meleg.

Dr. Czizser.

Művészet, irodalom.

○ **Magyar Lányok.** Egy kitünően szerkesztett, hézagpótló lap ötödik évfolyama fekszik előttünk, melyet valódi élvezettel lapozunk át. A Magyar Lányok ez a lap, mely Tutsek Anna szerkesztésében és Singer és Wolfner kiadásában jelenik meg. Magyarország legjobb írói írják a lapba, melyet minden gondos anya meg kellene hogy rendeljen serdülő leánya számára. Mutatványszámot a kiadók, Singer és Wolfner, (Andrássy-út 10.) a legszívesebben küldenek. Előfizetési ára negyedévre 1.50.

a szalont elhagyta, hogy szobájába visszavonuljon, udvariasan kinyitotta előtte az ajtót s mindjárt lopva kis levélkét nyomott a kezébe. Alice az első pillanat hatása alatt el akarta dobni, de mivel Cora nyomában volt, nem tette. Amint egyedül volt s elolvasta a levél tartalmát, a harag pirja futotta be arcát.

»Az Isten szerelmére, ne kinozz tovább! — ez volt a levélben.

Eliteltél anélkül, hogy meghallgattál volna. Légy irgalmas irántam s engedd meg, hogy találkozhassem veled, hogy magamat egészen tisztázzam.«

Felóra mulva Davis a következő választ kapta:

»Ha barátságomra törekszik, ismeretségünket csupán e héttől szabad számítani. A múlt el van temetve.«

Meghiúsítva.

Késő délután volt. Alice gondolatokba merülve ült szobája ablakánál. Két óra óta szakadatlanul esett és a havas pusztaságon kegyetlen szél süvöltött végig. A fiatal leány felsóhajtott.

— Mily kegyetlen idő odakünn! — mormogta. És mily barátságtalan idebenn! Sohasem hittem volna, hogy ily nehezen érjem el célomat, hogy leálcázzam a bűnösöket. Meddig kell még ezt a tettető szerepet játszani, igaz érzelmemet elrejtsem és az egyik napot a másik után tétlenül elmulasztani. Ha legalább doktor Waughan jönne, — igazán, nem tartom tovább ki.

Forró arcát a jégvirágos ablakhoz nyomta és egy darabig a szél által fölka-vart hó-pelyhek szédítő játékait nézte.

— Ah! — kiáltott föl hirtelen — ki igyekezik át a viharon és szélvészén. Nem Percy Eduárd? Igen, igen. Ugyan mit akarhat ebben az irtózatoss időben? Ezt meg kell tudnom . . .

E pillanatban kopogás hallatszott és Cora belépett.

— Megtudtam valamit — mondta rejtett gonosz mosolyival, ami talán önt is érdekelni fogja, csak azért mondom önnek el, mert szeretném, ha ön az illető tervet megghiusítaná, a mi nekem sajnos, nem áll hatalmamban.

— Miről van szó? — kérdezte Alice.

— Percy és a vén kisasszony holnap titokban megakarnak esküdni.

— Honnét tudja ön ezt?

— A mellékszobában voltam, az ablakfülkében, a melynek függönyét magam elé vontam. Ők ketten bejöttek, anélkül, hogy észrevennének, megbeszélték tervüket, azután újra elmentek. Arthur kisasszony szobájába ment, Percy pedig a faluba, hogy a pappal beszéljen. A pap házában fognak találkozni s az esküvő után szépen visszajönnek, mintha mi se történt volna.

— Gondom lesz rá, hogy a vén kisasszonynak ne kelljen magát ily förtelmes időnek kitennie. Ép most egyáltalán nincs helye az esküvőnek.

— Milyen nyugodtan és hidegen fog ön mindent föl — mondta Cora. Ha nem lennének ellenségek, megcsodálnám önt.

— Egy cseppet se törekedem az ön csodálatára — vágta vissza Alice kicsinylően.

— Talán annyival inkább a bátyjára — szólt csi-

○ Az **En Ujságom**. A szünidőkre legmelegebben ajánljuk olvasóinknak Pósa bácsi gyermeklapját, Az **En Ujságomat**. A hol gyermek van, ne mulasszuk el megrendelni ezt a kedves kiadványt. Negyedévre csak 1 forint. Kiadóhivatal Budapest, Andrassy-ut 10 sz.

○ **Uj idők**. Négy évi fenállása óta megvalósította az **Uj Idők** című illusztrált hetilap azt a programot, amit megindulásakor maga élet tűzött. Jóbarátja, tanácsadója, szórakoztatója a magyar családnak, átvette és belevitte az új időbe a régi magyar családi élet tradícióit. Maga a szerkesztő, Herceg Ferenc minden számba ír, gyakran novellát és társadalmi cikket, hétről-hétre pedig apróságot. Segíti őt a szerkesztés munkájában a belső munkatársak kitűnő gárdája: Bródy Sándor, Lyka Károly, Sebők Zsigmond, Pósa Lajos, Tutsek Anna és Tábori Róbert (helyettes szerkesztő.) Az **Uj Idők**et melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe és hozzá tesszük még, hogy nemcsak a minőség, hanem a mennyiség is túlszárnyalja a hasonló színvonalon álló illusztrált családi lapokat. Előfizetési ára évnegyedre 2 forint, félévre 4 forint. Ebbe az árba bele vannak tudva azok a szép műmelletek is, melyek időnkint a laphoz lesznek csatolva. Aki az **Uj Idők** szellemével és előnyeivel meg akar ismerkedni, annak kívánata a kiadóhivatal (Budapest, Andrassy-ut 10. szám) ingyen küld mutatványszámot.

○ A **Magyar Anekdota** kötetek. Tóth Béla ötkötetes nagy munkája a **Magyar Anekdota** úgy a sajtó, mint az olvasókörzések részéről olyan fogadtatásban részesült, mely csaknem páratlan. Elismerik, hogy a humornak, az életgazdaságnak és a szórakozásnak kiapadhatatlan forrása. A kiadók Singer és Wolfner, hogy a mű megszerzését mindenkire nézve lehetővé tegyék, füzetes kiadást is rendeztek, melynek egyes füzeté 25 krajcárjával kapható. Most jelent meg a 4—6. füzet. Ez is, épp úgy, mint a megelőzők és az utána következők a kiadók (Budapest, Andrassy-ut 10.) valamint bármely hazai könyvkereskedés útján megszerezhetők. Előfizethetni 6 füzetre 1 frt 50 kr., 10 füzetre 2 frt 50 krajcárjával.

Törvénykezés.

Tömeges gyermekgyilkosság.

Tizenkilenc vádlott állt ma délelőtt a pécsi kir. törvényszék előtt, kik mindannyian a vadállati kegyetlenségig süllyedve, könnyedén, minden lelkiismeret furdalás nélkül, rakásra tettek tönkre néhány ember életét.

A méhmagzat elhajtás bűnével vannak vádolva.

Nem rendkívüli eset az a bűnkrónika lapjain, hogy öreg asszonyok, kötelességükről megfeledkezett szülésznek, segédkezet nyújtának ama szerencsétlen teremteseknek, kik a sors szeszélye folytán bele kerültek a gyalázatba, s hogy a világ ítéletét elkerüljék, a gyilkossággal határos bűn elkövetésétől sem riadnak vissza.

Ezek a szerencsétlenek, habár nem is a törvény rideg paragrafusai szerint, de társadalmi szempontból talán kiméletek érdemelnek, hiszen nincs meg bennük az abszolút bűnvágy, a lélek oly foku romlottsága, mely szinte a bűn elkövetésére praedestinálja az egyént, maga a társadalom az, mely kegyetlen lesújtó ítéletével feltámasztja eme szerencsétlenekben a bűn gondolatát, s kíméletlen szigorral hajtja a megfogamzott bűnös gondolat teljesítésére.

A feketelelkűség, bűnvágy és kegyetlenség nem csekély adaga kell azonban ahhoz, e bűnt elkövetni. Nem érezve a szegényben jutott lelki kínait, azt a rettegést a világ megvetésétől, tiszta aggyal, szabad akaratból, csupán néhány nyomorult forintért vetemedni e sötét bűnre, ez az, midőn már a társadalom sem ismerhet kegyelmet, midőn a törvény

rideg paragrafusa szabta büntetés maximuma is elenyésző csekélység a bűn arányában.

S ebbe a sötét bűnbe esett az a tizenkilenc vádlott, kiket ma délelőtt a pécsi kir. törvényszék vont felelősségre.

Szinte megdöbbentő volt, midőn a börtönőrök szuronyos fegyverei között bevezették a tizenkilenc vádlottat, kik között nem egy van, ki *alig töltötte még be tizenhatalmadik életét*.

A vádlottak mindannyian meglepő egykedvűséggel ülnek bírálkkal szemben, s mikor kihallgatásukra kerül a sor, nyugodtan, minden félelem nélkül válaszolnak az elnök feltett kérdéseire, mintha nem is számos emberélet tönkretételéről, hanem egyszerű csirketolvajlásról lenne szó.

Az elkövetett bűnt leplezetlenül bevallják; védelmükre egybehangzóan csak azt hozzák fel, hogy őket úgy kérték meg bűnbeesett leányok a segítségére.

Mint vádlottak: *Csepanics Györgyné*, szül. Panka Katalin 60 éves bodai lakosnő; *Fontos Juli* 18 éves bodai, *Pap Ágnes* 19 éves péllérdi, *Szabó Julianna* 17 éves szentlőrinci és *Kocsis Kati* 21 éves magyarmecskeli lakosnők hajadonok, *Lépi Andrásné* Póka Panni bodai, *Tóth Róza* szentlőrinci, *Mészáros Zsuzsanna* szentlőrinci, *Mak Mari* pécsi, *Fogl Anna* pécsi, *Kocsis Anna* szentlőrinci, özv. *Bárik Gáspárné* szül. Gyura Mari babkői, *Szabó Katalin* szentgáli, *Bozsoki Andrásné*, Felső Sipos Róza bodai, *Bozsoki Róza* szentlőrinci, *Tóth Jánosné* szül. Tóth Erzszi szentlőrinci, *Borics Anna*, *Göcsei Jánosné*, *Nachodil Julcsa* pécs-bányatelepi, *Till Péterné* Tükör Katalin szentlőrinci lakosok szerepeltek.

Csepanics Györgyné: Panka Katalin Mészáros Zsuzsanna, Fogl Anna, özv. Bárik Gáspárné terhelteknek nyújtott segítséget a magzat elhajtás bűnében. Vádlottak mindannyian házasságon kívül kerülve áldott állapotba, a szegénytől való félelmükben folyamodtak Csepanics Györgynéhez segítségért, kinek fejéért két forintot fizettek.

1897. év tavaszán Fontos Julia vádlott vette igénybe Csepanics Györgyné segítségét s rövid idővel a *»művelet«* után a leány elvesztette méhmagzatát, melyet később Szépe József bodai tanító szemétdombján találtak meg.

Ugyancsak Csepanicsné terheli az a bűn is, melyet Pap Ágnes péllérdi hajadonon követett el, ki az asszony *»műtete«* dacára a rendes időben szülte meg gyermekét — halva.

Szabó Julis azzal van vádolva, hogy Panka Katalinnak nyújtott segítséget, mit be is ismer, úgyszintén beismerésben van Kocsis Katalin is, ki Csepanicsné tanácsára maga hajtotta végre magán a magzat elhajtást.

Póka Panni férj. Lépi Andrásné szentlőrinci lakosnő Tóth Róza cselédeleányának nyújtott segítséget, Mészáros Zsuzsanna pedig Mak Mari pécsi hajadonon követte el annak egyenes felszólítására a magzat elhajtás bűnét.

Kovács Anna szentlőrinci hajadon beismeri a tárgyalás folyamán, hogy ő baját elpanaszolva egyik ismerőse Nachodil Julcsának, aki őt Fogl Annához utasította; Fogl Anna végre is hajtotta a műtétet Kovács Annán, ki azonban, midőn annak utókövetkezményei jelentkeztek, a haláltól való félelmében orvost hivatott s ő maga tett az esetről a hatóságnak jelentést.

Özv. Bárik Gáspárné Gyura Mari azzal van terhelve, hogy Szabó Katalin szentgáli hajadonnak segített a bűn elkövetésében, mit be is ismer, csupán azt tagadja, hogy a műveletért pénzt fogadott el.

Bármennyire rejtették is a bűnbe esett hajadonok és bűnrészesek tettük elkövetését, az ilyen dolgokat természetesen követni szokott megbetegedések árulók lettek. Így kerültek ma a fentemlített vádlottak részben mint tettesek, részben mint bűnrészesek a pécsi kir. törvényszék elé.

A tanács tagjai Simon József dr. kir. törvényszéki bíró elnöklelte alatt Koszér János

és Bajnovits Ármán szavazó bírák voltak. Jegyző: Hannig István kir. törvényszéki jegyző. A vádhatóságot Rákossy Imre dr. kir. ügyész képviselte. Mint védők: Benkő Gyula szentlőrinci, Deutsch Zsigmond dr. és Egry Béla dr. pécsi ügyvédek szerepeltek. Miután a végtagyalás folyamán huszonnégy tanút kellett kihallgatni s maga a per anyaga is igen nagy, a tárgyalás lapunk zártakor még javában folyik s így a kir. törvényszék ítéletét csak lapunk holnapi számában közölhetjük.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-től.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:33
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:14	3:40	12:10

(B.-Szt.Lőrinczről)

B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:46)

Uj-Dombóvár érk. . 9:57 1:34 5:01 1:57

Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)

(Bátaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

*Uj-Dombóvár*ról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56

Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

	V. v.	Sz. v.
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé	8:28	6:32
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	9:06	7:11
<i>Barcs</i>	10:51	9:00
<i>N.-Kanizsa</i>	1:29	11:41
<i>Bécs</i>	7:42	7:17

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:26	8:20
<i>Üszögh</i>	5:50	12:27	4:40	8:35
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:13	5:27	9:23
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:18	5:32	9:28
<i>Eszék</i>	8:08	2:27	6:47	10:46

(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35*) sz. v. 1:55 sz. v. 10:05.

Mohács érk. 7:44 11:35 2:39 10:49

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán, pénteken és vasárnap indul reggel 8:30, fölfelé minden kedden, péntek és vasárnap éjjel 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: naponként Mohácsról indul d. e. 10 órakor. Budapestre érkezik éjjel 1:10

*) minden szerdán, pénteken és vasárnap közlekedik.

T a n ü g y.

Iskolai Értesítők.

— Értesítés a kaposvári államilag segélyezett siketnéma iskoláról az 1898—99. tanévben. Szerkesztette: Klinda Kálmán, az igazgatói teendőket megbízott tanár. —

Az emberiség legszerencsétlenebb részének, a siketnémáknak oktatása hazánkban még nem áll valami dicsérendő magaslapon. Épen ezért különös figyelmet érdemel a kaposvári siketnéma iskola Értesítője, mely intézetnek főcélja a dunántúli megyék szegénysorsu siketnémáinak iskolai kiképzése. Ez intézet igazgató tanácsában épen ezért helyet foglalnak az összes dunántúli megyék alispánjai s így Torma Károly, Baranyavármegye alispánja is. Az intézet pártoló tagjai között vannak Biedermann Rezső és Ottó s többek között Tolnavármegye is. Az intézet alapját Somogyvármegye vetette meg 1897-ben 3000 frtos alapítványával.

Az intézet első osztályában 11 növendék s a másodikban 8 növendék volt. Köztük baranyamegyei volt kettő: *Gebhardt Jozefa* Nádásról és *Varga Teréz* Szentlőrincről. Somogy megyei volt 10 növendék; tolnavármegyei 1; zalavármegyei 2; győrmegyei 2; mosonmegyei 1 és csongrádmegyei 1 növendék.

Az intézet igazgató tanácsa állandóan gyűjtést rendezett a siketnéma nevelés céljaira. Ugyanis a legutóbbi népszámlálás adatai szerint huszezer siketnéma van hazánkban s közülük a dunántúli megyékre 2752 siketnéma esik, kik közül tanköteles 554. Baranyában 288 a siketnéma, köztük 60 tanköteles; Somogyban 312 a siketnéma, köztük 62 a tanköteles; Tolnamegyében 209 a siketnéma s köztük 42 a tanköteles. És ma még olyanok az állapotok a siketnéma-oktatás terén, hogy mikor 200—250 jelentkező kér felvételt az iskolába, alig helyezhető el közülük 20—30 és például az 554 tanköteles kora siketnéma közül alig 2—3 százalék részesül iskolai oktatásban. Ezért az intézet igazgatótanácsa 5000 drb. gyűjtő ívet küldött szét az országban — a felhívás aláírói között van *Fejérváry* Imre báró főispán és *Jagits* József orsz. képviselő is — s e gyűjtőívekre 1898. június 16-tól 1899. június 15-ig 321 frt 57 krajcár érkezett be. A gyűjtésekhez hozzájárultak: a pécsi m. kir. pénzügyigazgatóság, Szentlőrinc község, a sásdi kir. járásbíró, a sellyei körjegyzőség, a *Höffler* Testvérek pécsi bőrgyára, *Schultz* Károly németmárai plébános is, továbbá Tolnamegye 100 forinttal és Ó-Dombóvár község 50 forinttal. Baranyavármegyéből 29 frt 05 krajcár; Somogy megyéből 147 frt 55 krajcár és Tolnamegyéből 187 frt 20 krajcár gyűjtés folyt be.

Az iskola összes bevétele 16.332 frt 03 krajcár, kiadása 1602 frt 83 krajcár volt. A vagyona pedig 14.729 forint 20 krajcárt tett ki.

Az Értesítő ezek után közli az intézet múlt évi működését, a végzett tananyagot és a növendékek érdemsorozatát. Az első osztályban kitűnően haladt előre 3 növendék, elégtelen osztályzatot nyert 2 növendék; a második osztályban kitűnő volt 3 növendék; nem osztályoztatott 1 növendék, de nem bukott meg egy se. Az első osztályban volt 8 fiú és 2 leány; a másodikban 6 fiú és 3 leány. Az első osztályban ingyen ellátásban részesült 2 növendék, segélyezettett 6, saját költségen volt 2 növendék. A második osztályban alapítványi helyet élvezett 1 növendék; ingyen ellátásban részesült 2, segélyezettett 1, saját költséges volt 3 és bejáró volt 1 növendék.

Koruk 8 és 13 év között változott. R. kath. volt az első osztályban 9, a másodikban 7 növendék; ág. evangélikus az első osztályban 1 és a második osztályban is 1 növendék. Teljesen siket volt az első osztályban 5, a másodikban szintén 5 növendék s veleszületett a siketség az első osztályban 5, a másodikban 2 növendéknél.

Végül a tanulmányos Értesítő a jövő évre szóló tudnivalókkal záródik be.

)(**Tornaügyi szakosztály a közoktatásügyi minisztériumban.** *Wlassics* Gyula közoktatásügyi miniszter már eddig is sokat tett az ifjúság testi nevelése érdekében a tornaversenyek érdekében a tornaversenyek rendszerezésével és a játéktekerek fölállításával. A magyarországi tornatanítók egyesülete közelebb emlékiratot terjesztett föl a miniszterhez, hogy a közoktatásügyi minisztériumban szervezzen egy külön testnevelési szakosztályt és ezzel kapcsolatban országos tanfelügyelői állásokat. A szakosztály feladata volna a torna-tanár képzés fejlesztése s az általános és kötelező iskolai mérések statisztikázserű kezelése. A tanfelügyelők végeznék országszerte a szakszerű ellenőrzést és ők ügyelnének föl a tornahelyiségek célszerű építésére, felszerelésére. Ezenkívül a testgyakorlatok társadalmi ügyét vezelnék. A minisztériumban most foglalkoznak e tervvel, melynek megvalósítása a miniszter kedvelt eszméi közé tartozik.

)(**Nyugdíjhelyesbítés.** Az elmúlt fél-évben több nyugalmazott tanító bejelentette a vallás és közoktatásügyi minisztériumnak, a nyugdíjigényét. A miniszter a bejelentett nyugdíj igényeket a fizetések és szolgálati idő arányában következőleg helyesbítette: *Tyosztty* Boldizsár baáni gör. kel. tanító nyugdíját 520 frtról 516 frtra. *Linc* József kárász pusztai tanító nyugdíját 750 frtról 803 frtra. *Pausz* Samu Iván-dárdai ág. ev. tanító nyugdíját 390 frtról 407 frtra; *Vargha* József h.-szőlősi tanító nyugdíját 300 frtról 689 frtra; *Klecl* Gyula keszüi tanító nyugdíját 584 frtról 656 frtra; *Studer* Mátyás babarci tanító nyugdíját pedig 460 frtról 641 frtra. A nyugdíjazott s fent említett tanítók jövőben ezen megállapítás szerint fogják nyugdíjaikat élvezni.

TÁVIRATOK.

— **Ujszülött főhercegnő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Blanka főhercegnő, Lipót Szalvator főherceg neje, múlt éjjel Zágrábban leánygyermeket szült.

7269. szám.

Tkv. 1899.

HIRDETMÉNY.

Cserdi községnek telekkönyvi betétei az 1886-ik évi XXIX., az 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t. cikk értelmében elkészítettén és a nyilvánosságnak átadtván, az azzal a fölszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886 : XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889 : XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889 : XXXVIII. t.-cikk 7. §-a és az 1891. XVI. t.-cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886 : XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889. évi XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886 : XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889 : XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **az 1900. évi január hó 20-ik napjáig bezárólag** nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére küldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság, 1899. évi július hó 3-án.

Bogyay Pongrácz

kir. törvényszéki bíró.